

Harry Vaandrager, *Koprot*

(...)

De vormgeving past bij de directe, staccato schrijfstijl van de auteur, maar verwijst tegelijk naar klassieker 'De Hef' (1975) van die andere Vaandrager, Cor, (verre) familie van.

Zoals de titel al doet vermoeden, deelt Harry Vaandrager een eigenzinnig gevoel voor taal met zijn oudere naamgenoot. Zijn woordgebruik is rauw, krachtig en associatief en met spreektaal doorspekt. Verdraaide uitdrukkingen, met de nodige zwarte humor als: 'je maat is haast vol' of 'als een hoer met liespijn' zijn ronduit 'Vaandrageriaans', maar dan als onderdeel van Harry Vaandrager's vocabulaire. Fonetische schrijfwijze – kenmerkend voor 'De Hef' – blijft beperkt tot één zin, geschreven op een schutting in het slotverhaal: 'Exit, de hele teringstad hep ut dur over'. Een verwijzing naar Cor, die eind jaren zeventig schreef voor de krant van het Rotterdamse poppodium Eksit?

Maar 'Koprot' is, net als 'De Hef' destijds, veel meer dan vindingrijk woordspel. Cor Vaandrager zocht in zijn oeuvre naar de kern van taal, in 'Koprot' staat een ander onderzoek centraal, namelijk naar het schemergebied tussen werkelijkheid en fantasie, leven en dood, interne en externe impulsen, mens en dier. Taal komt hier ook om de hoek kijken.

(...)

En dan komen we weer terug bij Cor Vaandrager, die zelf dat schemergebied opzocht en 'De Hef' schreef in een speedroes, als een autobiografische *stream of consciousness*. 'Ik ben ver weg/ hier ben ik,' schreef Cor, '[...] zo dichtbij, zo pijnlijk ver weg,' schrijft Harry Vaandrager in 'Koprot'.

(...)

Bron: (lj) in *Gonzo (circus)* # 116, blz. 91, augustus 2013 (fragment)